

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121510621
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6121510621.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovaným 1/ A. B., nar. X.X.XXXX, A. XXX a 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX, obaja zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47445092, o zaplatenie 14.142,15 €, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 7Csp/16/2022-230 zo dňa 13.12.2023

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.212,62 €, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 497,76 €, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.497,2 € od 8.4.2021 do 12.5.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.354,91 € od 13.5.2021 do 28.7.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.212,62 € od 29.7.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti napadnutého vyhovujúceho výroku žalobu z a m i e t a.

P r i z n á v a žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov celého konania v rozsahu 46,34 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom určil, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 14.138,15 €, zmluvný úrok 5.795,90 €, úrok z omeškania 1.349,24 €, poplatky 4,- €, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.422,73 € od 8.4.2021 do 12.5.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.280,44 € od 13.5.2021 do 28.7.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.138,15 € od 29.7.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu s tým, že o výške ktorých súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu s tým, že o výške ktorých súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

2. Opätovne tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných 1/ a 2/ zaplatenia sumy 14.142,15 € s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 5.3.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 002352611040315, na základe ktorej žalovaným 1/ a 2/ poskytol úver vo výške 18.000,- € a žalovaní 1/ a 2/ sa úver zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 307,21 €, a to až do celkovej čiastky vo výške 31.965,03 €. Žalovaní 1/ a 2/ úver riadne a včas nesplácali, čím porušili svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných 1/ a 2/ na omeškanie s úhradou splatných

splátok a možnosť predčasného zosplatnenia úveru výzvou zo dňa 6.5.2019. Žalovaní 1/ a 2/ dlžné splátky neuhradili, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil a žalovaných 1/ a 2/ vyzval na splatenie celého zostatku úveru výzvou zo dňa 12.6.2019. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.4.2021 VÚB, a.s. (postupca) postúpila pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na žalobcu ako postupníka. Ku dňu postúpenia predstavovala predmetná pohľadávka sumu 21.571,87 € pozostávajúcu z istiny vo výške 14.422,73 €, riadneho úroku vo výške 5.795,90 € a úrokov z omeškania vo výške 1.349,24 € a poplatkov vo výške 4,- €. Po postúpení pohľadávky žalovaní 1/ a 2/ vykonali úhrady na predmetný úver v celkovej výške 284,58 €. Žalovaná suma vo výške 21.287,29 € pozostávala z istiny vo výške 14.138,15 €, riadneho úroku vo výške 5.795,90 €, úrokov z omeškania vo výške 1.349,24 € a neuhradených poplatkov vo výške 4,- €.

3. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom z 21.9.2022 a po odvolaní sa žalobcu bol tento rozsudok zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Košiciach 2CoCsp/33/2023-202 z 11.8.2023 pre predčasné závery súdu prvej inštancie.

4. Súd prvej inštancie právne vec súd posudzoval podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 52 ods. 4 OZ, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 OZ, § 565 OZ, § 525 ods. 1, 2 OZ, § 92 ods. 8 Zákona o bankách, § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), § 17 ods. 1, 2, 3, 4 ZoSÚ. V súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami súd prvej inštancie mal za preukázané, že neboli sporné skutočnosti vyplývajúce z obsahu žaloby a k nej predložených dôkazných listín, a to že právny predchodca žalobcu - (Všeobecná úverová banka, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 5.3.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 002352611040315, na základe ktorej žalovaným 1/ a 2/ poskytol úver vo výške 18.000,- € a žalovaní 1/ a 2/ sa úver zaviazali splácať v 108 mesačných splátkach po 307,21 €, so splatnosťou prvej splátky dňa 23.3.2015, s termínom poslednej splátky dňa 23.2.2024, s RPMN vo výške 15,43 %, priemernou RPMN vo výške 10,28 %, s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 14,00 %, s celkovou čiastkou, ktorú mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť vo výške 31.965,03 €. Ďalej nebolo sporné, že žalovaní 1/ a 2/ úver riadne a včas nesplácali, čím porušili svoje zmluvné povinnosti.

5. Súd konštatoval, že námietka žalovaných 1/ a 2/, a to že zmluva neobsahovala obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ nemala oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože po preskúmaní zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžičky“ zo dňa 5.3.2015 (č. l. 30 - 34 spisu) mal súd za to, že predmetná zmluva obsahovala obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, a to v článku I., bod 3 zmluvy, kde bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 15,43 %, v rámci ktorej boli uvedené jednotlivé položky, na základe ktorých bola táto hodnota vypočítaná z jednotlivých údajov, ktoré obsahovali tento bod tejto zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie zo ZoSÚ nevyplývalo, aby pri predpokladoch použitých na výpočet RPMN bolo potrebné zaradiť matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k výške RPMN.

6. Súd prvej inštancie posúdil i námietku žalovaných 1/ a 2/ o nesprávne uvedenej RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ ako nedôvodnú. Podľa súdu z popisu transakcií v súvislosti s čerpaním úveru a úhrad v súvislosti s týmto úverom (č. l. 75 a druhá strana 75 spisu) bolo zrejmé, že v danom prípade došlo k čerpaniu úveru vo výške 18.000,- € a následne bol vyrubený a zaplatený poplatok 360,- €. Zároveň bolo zrejmé, tak ako to poznamenal žalobca v zmysle článku I., odseku 1 zmluvy, že žalovaní 1/ a 2/ si zvolili formu splácania úveru formou inkasa z účtu a v zmysle odseku 7, článku I. tejto zmluvy bol poplatok za poskytnutie úveru 360,- € splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. S poukazom na uvedené nebolo preukázané tvrdenie žalovaných 1/ a 2/ a to skutočnosť, že žalovaným 1/ a 2/ nebol vyplatený úver 18.000,- €, ale suma 17.640,- €.

7. Následne súd preskúmal, či veriteľ pri poskytnutí úveru postupoval v zmysle ZoSÚ tak, ako mu to ukladal § 7, a to náležitým spôsobom posúdil schopnosť splácať spotrebiteľský úver v dôsledku čoho, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 11 skôr uvedeného zákona, nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V súvislosti s posúdením bonity žalovaných 1/ a 2/ pri poskytnutí úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, žalobca predložil interný dokument o posúdení bonity, v ktorom žalovaný 1/ nemal negatívne záznamy. Zároveň predložil dopyt do spoločného registra bankových informácií a dopyt zo sociálnej poisťovne, čo bolo zrejmé z príloh na č. l. 106 - 112 spisu. Na základe týchto skutočností mal súd za to, že právny predchodca

žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného 1/ postupoval v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ platným a účinným v čase uzavretia zmluvy.

8. Súd skúmal aj primeranosť výšky odplaty za poskytnutý úver. Žalovaným 1/ a 2/ bol poskytnutý úver vo výške 18.000,- €. Zároveň bol zmluvne dohodnutý úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 14,00 %. Celkovo čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali, predstavovala sumu 31.965,03 €. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru bola vyjadrená v RPMN vo výške 15,43 %. Výška priemernej hodnoty RPMN pre novo poskytnuté spotrebiteľské úvery v bankách a pobočkách zahraničných bánk v mesiaci marec 2015 predstavovala 12,56 %. Súd uviedol, že RPMN dohodnutá v rámci zmluvných dojednaní vo výške 15,43 % neprevyšovala dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, / 2 x 12,56 / a bola v súlade s § 53 ods. 6 OZ platným a účinným v čase uzavretia úverovej zmluvy a zároveň v súlade s § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 platným a účinným od 1. 9. 2014.

9. Po preskúmaní zmluvných podmienok zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 5. 3. 2015 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ súd dospel k záveru, že predmetná zmluva č. 002352611040315 obsahovala všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ a preto ju nebolo možné považovať v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bezpoplatkovú. Preto žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť špecifikovanú vo výroku I. napadnutého rozhodnutia. O trovách prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobca bol v prvoinštančnom konaní plne úspešný. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP, pretože žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný.

10. Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalovaní 1/ a 2/ z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa žalovaných 1/ a 2/ v čase uzatvorenia zmluvy právny predchodca žalobcu nemal k dispozícii údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaného 1/, právny predchodca žalobcu reálne neposúdil, aká finančná čiastka ostane žalovaným 1/ a 2/ po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie spolu s mesačnou splátkou za úver k dispozícii. Navyše údaje z výpisu z registra klientskych informácií boli neúplné, nič nehovoriace, teda právny predchodca žalobcu ani z týchto údajov nemohol mať vedomosť o príjmoch žalovaného 1/. Podľa ich názoru právny predchodca žalobcu nedostatočne zisťoval bonitu žalovaného 1/ a tak hrubo porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, preto mal súd tento úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, a tak pôvodný žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 ZoSÚ účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere mala za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ bolo potrebné považovať za neplatné, pretože žalobca nepreukázal splnenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaní 1/ a 2/ ďalej uviedli, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobná upomienka ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa mali považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo bolo v rozpore s ustanovením § 17 ZoSÚ. Z daného dôvodu zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Ďalej žalovaní 1/ a 2/ poukázali na to, že v danom prípade išlo o vopred pripravenú formulárovú zmluvu a žalobca nepreukázal, že žalovaní 1/ a 2/ mali možnosť odmietnuť poistenie, poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do výpočtu RPMN a keďže právny predchodca žalobcu poplatok za poistenie nezahrnul do výpočtu RPMN, zmluva obsahovala nesprávny výpočet RPMN. Žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že vzhľadom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku vo výške 360,- € za poskytnutie úveru, zmluva obsahuje nepravý údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali na to, že ku dňu 6.5.2019 v omeškaní neboli viac ako 3 mesiace v zmysle § 53 ods. 9 OZ so splátkou zo dňa 23.2.2019, nakoľko boli povinní uhrádzať len splátky istiny, a preto aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. A tak je list zo dňa 6.5.2019 ako aj list zo dňa 16.6.2019 – vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, bol neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Poukázali i na to, že nebolo možné zohľadniť potvrdenia o sledovaní poštovej zásielky vzhľadom na sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania a zároveň žalobca nepreukázal doručenie listu Tretia upomienka – pokus o zmier

zo dňa 6.5.2019, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, a došlo k postúpeniu tzv. živého úveru pred termínom konečnej splatnosti, čo bolo však v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ, a preto zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ a postúpenie odporovalo zákonu v zmysle § 525 ods. 2 OZ, a tak žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

11. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) posúdil odvolanie žalovaných 1/ a 2/ ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodné a že pre svoje rozhodnutie má dostatočný skutkový základ, preto v merite vecí sám rozhodol procesným postupom podľa § 388 CSP a napadnutý rozsudok zmenil tak, ako to je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.8.2024 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. 210/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade § 219 ods. 3 CSP.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Žalovaní 1/ a 2/ uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

17. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Podstatou odvolania žalovaných 1/ a 2/ je polemika so spôsobom, ako súd vyhodnotil ich tvrdenia o nedostatočnom skúmaní bonity žalovaných 1/ a 2/, o správnom výpočte výšky RPMN, o platnom zosplatnení úveru a o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že v posudzovanom prípade je žalobca aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd v uznesení sp. zn. 2CoCsp/33/2023-202 zo dňa 11.8.2023 konštatoval, že podmienky upravené v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ boli splnené vo vzťahu k splátke splatnej dňa 23.2.2019, pretože je nesporné, že túto splátku žalovaní 1/ a 2/ neuhradili riadne a včas. Dňa 24.2.2019 sa potom dostali do omeškania s úhradou tejto splátky a v súlade s § 53 ods. 9 OZ mohol veriteľ úver zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou tejto splátky, t. j. najskôr 24.5.2019, ale do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t. j. do 23.6.2019. Zároveň bola splnená aj podmienka upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru najmenej 15 dní pred využitím tohto práva veriteľa, keďže tretia upomienka zo dňa 6.5.2019 bola žalovaným

zaslaná dňa 6.5.2019. Ak potom pôvodný veriteľ úver zosplatnil dňa 17.6.2019 (deň doručenia výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanej) urobil tak v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Zosplatnenie úveru je potrebné považovať za platné a účinné. Následné postúpenie pohľadávky je rovnako potrebné považovať za platné a v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže k postúpeniu došlo až dňa 7.4.2021, teda po uplynutí lehoty 90 kalendárnych dní odo dňa písomnej výzvy banky dlžníkovi.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru, keď v danom prípade bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere (ako aj v žiadosti o tento úver) uvedená ako čiastka, ktorá je týmto úverom poskytnutá suma 18.000,00 €. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol dojednaný v úverovej zmluve v sume 360,00 € a ktorý bol splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru, je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že je pojmovo vylúčené, aby poplatok za poskytnutie úveru bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy, ako tomu tak bolo v prejednávanej veci. Možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 3.6.2022 (R 49/2022), v ktorom bolo poukázané na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. z 26. apríla 2016, ktorom sa súdny dvor okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice, keď odpovedal, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t.j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku.

21. Aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. g/ ZoSÚ. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje

osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy.

22. Žalobca tak síce formálne poskytol žalovaným 1/ a 2/ finančné prostriedky v sume 18.000,- €, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru v sume 360,- € s týmito finančnými prostriedkami žalovaní 1/ a 2/ reálne nemohli disponovať a v skutočnosti im bola poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd rešpektujúc právny názor vyššej súdnej autority (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 3.6.2022) vyhodnotil právny názor súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru za správny, pretože úverová zmluva neobsahuje správny údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ (celkovú výšku spotrebiteľského úveru).

23. Odvolací súd konštatuje, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 002352611040315 z 5.3.2015 neobsahuje zákonom stanovenú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Poskytnutý úver z predmetnej zmluvy je preto bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Žalovaní 1/ a 2/ celkovo uhradili žalobcovi sumu 12.427,38 €. Po odpočítaní tejto sumy z poskytnutého úveru sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť istinu vo výške 5.212,62 €. Nakoľko predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, súd zamietol zvyšný nárok žalobcu uvedený v petite žaloby. Odvolací súd dospel k záveru, že táto obrana žalovaných 1/ a 2/ bola dôvodná a z tohto dôvodu sa už nezaoberal ďalšími ich námietkami, ktorých opodstatnenosť by viedla k rovnakému záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Odvolací súd podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 497,76 € (obdobie od platného a účinného zosplatenia úveru, t.j. 17.6.2019, po deň platného a účinného postúpenia pohľadávky, t.j. 7.4.2021), úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.497,2 € od 8.4.2021 do 12.5.2021 (dňa 12.5.2021 došlo k úhrade vo výške 142,29 €), úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.354,91 € od 13.5.2021 do 28.7.2021 (dňa 28.7.2021 došlo k úhrade vo výške 142,29 €), úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.212,62 € od 29.7.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

27. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca si podanou žalobou v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 21.287,29 € a odvolací súd rozhodol tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.212,62 € a kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 497,76 €, celkovo mal žalobca úspech vo výške 5.710,38 €, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Úspech žalobcu je 26,83 % a úspech žalovaných 1/ a 2/ je 73,17 %. Žalovaní 1/ a 2/ majú v tomto konaní úspech 46,34 %, čo je rozdiel úspechu a neúspechu žalovaných 1/ a 2/ (73,17 % - 26,83 %). Preto odvolací súd priznal žalovaným 1/ a 2/ proti žalobcovi náhradu trov celého konania v rozsahu 46,34 %. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie osobitným rozhodnutím. Odvolací súd zároveň nevzhliadol dôvody osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 CSP.

28. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).